

L'AUTORA

Margarida Aritzeta va néixer a Valls el 1953. Va estudiar Magisteri a Tarragona i Història Moderna i Contemporània

i Filologia Catalana a la Universitat de Barcelona, on va fer el Doctorat. Des de 1970, i durant tres anys, va estudiar Belles Arts a l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Jordi, de Barcelona, però finalment va deixar l'escultura per l'escriptura. La seva primera obra publicada és un assaig: Carrasclet-Veciana (1979). Va obtenir el premi Víctor Català de contes i narracions l'any 1980 i el Sant Joan de novel·la de 1983. Des d'aleshores ha publicat nombroses obres, sobretot novel·les, i algunes obres adreçades al públic infantil i juvenil.

Ha estat membre del col·lectiu d'escriptors "Ofèlia Dracs". Des de 1979 fins a 1992 va treballar com a professora a l'Escola de Magisteri de Tarragona i des de 1992 és professora a la Facultat de Lletres de la Universitat Rovira i Virgili, on fa classe de Teoria de la Literatura.

<http://www.escriptors.cat/autors/aritzeta/>
<http://maletasarda.blogspot.com/>

PROPERES LECTURES PREVISTES

- Històries de la mà esquerra, de Jesús Moncada (30-03-09)
- El fantasma de Canterville, d'Òscar Wilde (27-04-09)

**Fes-te membre del
Club de Lectura
Biblioteca Marcel·lí Domingo
C. de la Mercè, 6
Tortosa
977 44 55 66
clubdelectura@tortosa.cat
bmd@tortosa.cat
www.biblioteca.tortosa.cat**

Organitzen:

amb la col·laboració de

CLUB DE LECTURA DE TORTOSA

El verí
de Margarida Aritzeta

23 de febrer de 2009
19.30 hores

Amb presència de l'autora

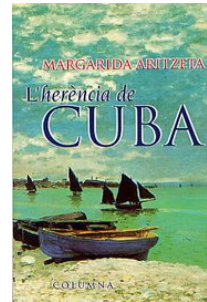
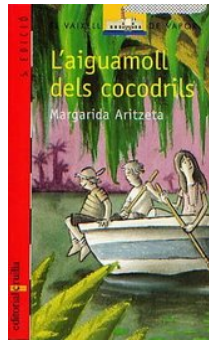
El verí

La mort d'una dona en circumstàncies molt estranyes obre les portes d'una antiga casa pairal a la investigació de la policia. I amb les portes, s'obre la capsula dels secrets que les dones d'aquella família havien guardat tossudament al llarg dels anys. L'art, la passió per la dansa, el desig, la llibertat, no són sinó les trampes que han anat preparant meticulosament l'escenari macabre de la mort. Els habitants de can Major, empresonats entre un món de tradicions i fingiments i una modernitat que posa en qüestió les arrels mateixes de la propietat rural, es debaten entre la sospita, la culpa i el temor per la seva pròpia supervivència. I enceten un joc d'acusacions mútues per resoldre el que des d'un primer moment sembla un crim ben premeditat.

El verí és una hàbil novel·la de gènere tècnicament contrapuntejada per diversos punts de vista que ens acosten a la resolució del problema i el secret plantejat.

Segons l'autora, "el títol de la novel·la juga amb els diversos tipus de verí que es poden ficar a la sang de les persones: els uns són imprescindibles per viure apassionadament, els altres porten inevitablement a la mort. En un mas, a cavall entre el món antic i la modernitat,

una família engega un joc de sospites, els uns dels altres, intentant aclarir una mort. Quan es comença a desenterrar un secret, la caiguda lliure és inevitable: ningú no sap què acabarà passant. Ni qui amaga el verí."

Premis de l'autora

Premi Víctor Català, 1980, per *Quan la pedra es torna fang a les mans*.

Premi Sant Joan de novel·la, 1982, per *Un febrer a la Pell*.

Obres de l'autora

Novel·la

Un febrer a la Pell, 1983.

Vermell de cadmi, 1984.

El darrer toro, 1987.

El correu de Trípoli, 1990.

Tie Break, 1991.

El cau del llop, 1992.

Atlàntida, 1995.

L'home inventat, 1996.

L'herència de Cuba, 1997.

El verí, 2002.

Perfils de Nora, 2003.

El llegat dels filisteus, 2005.

Narrativa

Quan la pedra es torna fang a les mans, 1981.

Temps de secada, 1986.

Obres col·lectives

Ofèlia Dracs, Essa efa, 1985

Ofèlia Dracs, Boccato di cardinali, 1985. Ofèlia Dracs, Misteri de reina, 1994.

La fortuna, a 14 autores, Dones soles, 1995.

Poesia

Mediterrània, 1996.

Eivissa fascinant, 2003.

Infantil i juvenil

Grafèmia, 1982.

Emboscades al Gran Nord, 1985.

La volta al món de Gilbert, el lloro, 1987.

El castell del tascó, 1988.

Un rock d'estiu, 1992.

L'aiguamoll dels cocodrils, 1999.

El castell del cor menjat, 2003.